

lig, at en lang Erfaring har vist, at et usorholdsmæssigt stort Antal Føl er død paa Frederiksborg, hvilket maa gjøre det meget antageligt, at der er permanente Grunde, som forårsage dette meget uheldige Resultat. Navnlig er der i de senere Aar, uagtet der, som jeg troer, at den ærede Ordfører selv har havt Leilighed til at forvise sig om, er et ret lovende Tillæg, dog død flere af Dyrene i en ung Alder. Hvis der altsaa virkelig er, om jeg maa bruge det Udtryk, en Barselseber i Localet, vil der jo være overordentlig megen Betænkkelighed ved at soutenere Stutteriet der; vi vide jo ogsaa, at ved andre lignende Stifter har man maattet foranstalte en Flytning for at forhindre en Dødelighed, der var forårsaget af lignende Grunde. Hvis det altsaa skulde stadfæste sig, at Localet er Aarsagen til Dødeligheden, vil det være nødvendigt at afhjælpe denne Ulempe ved en Flytning. Det er ogsaa ganske vist, at den Omstændighed maa tillægges betydelig Vægt, at Hesteavlens, som en Deel af Landets Product og som Bestandskilde, har større Betydning for Sjælland end for Døerne, og den frederiksborgske Race kan dog sandsynligvis ikke i den Grad være knyttet til Stedet, som Udvalget synes at antage. Men hvis en saadan Omstændighed skulde indtræde, at rette Vedkommeode bleve enige om at anfæ en Flytning af Stutteriet for ønskelig, vilde det være overordentlig misligt, hvis man først skulde være nødt til at tye til Rigsdagen desangaaende; thi det er ganske vist, at Anstaltelsen af den Localitet, som man i saa Fald vilde kunne udsee sig, maatte blive vanskeliggjort og fordyret, naar man først skulde have en Beslutning desangaaende fra Rigsdagen. Man har altsaa troet, at Regjeringen i denne Henseende vel kunde fortjene den Tillid, at den vilde varetage disse Interesser paa bedste Maade; thi skulde der først sluttet Handel i Henhold til en her vedtagen Lov, er det vist, at Tilkaarene vilde blive meget dyre. Smidler tid er dette Noget, jeg skal henstille til den ærede Thing. Det er ganske vist, at der ikke foreligger nogen særdig Plan med Hensyn til Flytningen af Frederiksborg Stutteri, men man har forudsat, at der vil kunne indtræde Tilfælde, hvor dette muligt vilde blive anseet for

hensigtsmæssigt og i den Grad i Sagens egen Interesse, at Regjeringen ikke burde være bunden. Hvad dernæst Endringsforslaget til § 9 angaaer, skal jeg henstille og anbefale til Thingets omhyggelige Overveielse nogle smaa Betragtninger, som jeg nu skal tillade mig at anfille. Jeg har ikke det Allermindste imod, hvad der ogsaa stemmer med Regjeringens Forslag, at den gamle frederiksborgske Race stilles op som Nr. 1; det fremgaaer af Udcastet, at det er den, hvorpaa man fortrinnsvis vil lægge Vægt. Naar man derimod lader udgaae et særegt Fuldblods Stod, bestaaende af 2 Hingste og 6 Følhopper, og sætter det som et Appendix til det frederiksborgske Stod, vil det falde i Dinene, at denne Bestand i Grunden mangler al berettiget Tilværelse. Det kan ikke nægtes, at det fremgaaer af, hvad den ærede Ordfører har anført i dette Dieblif, at det optræder som og er et virkelig Stod, naar man ikke leilighedsvis og for en kort Tid til en enkelt Anvendelse bruger en Hest af en Race, for at staffe fremmed Blod ind, men naar man vedligeholder en Bestand af 2 Hingste og 6 Følhopper; det er da et virkelig Stod, og det vil derfor være naturligt at nævne det som saadant. Det er imidlertid ikke blot den formelle Betragtning, jeg lægger Vægt paa, thi den vilde jeg vel let kunne komme ud over, men jeg anseer det for noget misligt, naar man nu er enig om at tillægge den frederiksborgske Race et meget betydeligt Fortrin, da at slaae det saaledes fast i Loven, som Tilfældet vil blive, naar Udvalgets Forslag vedtages. I den korte Tid, hvori jeg har levet, har den frederiksborgske Race først været den ene saliggjørende Tro; det var den orthodoxe Tro, at denne Race var den eneste rette. Efter mange Slags Kamp blev man imidlertid enig om, at dette var aldeles galt, og at det engelske Fuldblod var det eneste, man skulde lægge sig efter, som man ikke skulde sige noget Offer for, og at det var det, hvorigjennem Hesteracens Forædling skulde fremgaae. Man folgte da Rub og Stub af den frederiksborgske Race, saaledes at man nu har meget ondt ved at tilveiebringe enkelte gamle Exemplarer, der kunne føre den historiske Tradition over til den nye frederiksborgske Race, saaledes at man